

LA 'PAPELERA' ALIER

No faigos siroll

Sara Vilà Galan
diputada d'ICV-EUiA al
Parlament de Catalunya

Sempre que el papa "anava de nit" a casa hi havia mal humor. Ell dormia durant el matí i nosaltres érem a l'escola fins que la sirena, amb so i reminiscències de guerra civil, ganyolava a les dotze de migdia i sortíem disparats cap a casa. Tres hores per jugar i dinar fins les tres de la tarda quan repreníem la jornada escolar.

Encara que ens ho haguessin dit per activa i per passiva que el pare anava de nit, quan arribàvem a casa sovint ho fèiem jugant i cridant pel que no trigava el primer - Shhhht...- de la iaia, seguit d'un -no fassos siroll, que ton pare dorm-.

La iaia feia el dinar, si hi havia macarrons em donava un pessic de pollastre que havia bullit i jo en donava un tros a la Xina, la gata. Segurament era el segell del pacte de silenci, tot seguit l'alternativa era anar a casa del Dani, del meu amic i veí d'infància però també podia ser que "el pare", nom que li donàvem per distingir-lo del papa, anés de nit. Fet que ens obligava a vagar entre carrers sense asfaltar fins l'hora de dinar.

La vida a la Paperera Alier SA de Rosselló no era fàcil ni tampoc ho és ara per als treballadors. Torns de matí, tarda i nit rotatius que alteren sovint els bioritmes personals i els de les famílies. No és senzill adaptar-se entorn aquests horaris quan la resta el món laboral, les escoles, els metges, les botigues, les criatures no esperen i no hi entenen de

torns de nit.

A la "Paperera", tal i com sempre n'hem dit al poble, n'hi ha passat de tots colors entre treballadors i directius. Siguem clars: la seva gestió no sempre ha estat correcta car ja van tenir un problema de legalitat fa molts anys per delictes ecològic, i l'any passat a conseqüència de la preocupació d'una bona part de rossellonesos/es, vam demanar més transparència en la gestió de l'abocador que es troba en terme municipal. La Direcció doncs no sempre ha fet les coses de la millor manera i ens ha fet patir però això no treu que la fàbrica sigui per nosaltres un gran valor a Rosselló i que en vulguem garantir el seu bon funcionament i continuïtat.

Ara, en un obrir i tancar d'ulls, els treballadors també s'han adonat de la manca d'informació a la que han estat sotmesos durant molt temps. Una d'aquestes desinformacions ha estat que la cogeneració d'energia sustentava en part el bon funcionament de la fàbrica en època de crisi.

Ara bé, aquesta també ha estat i serà l'excusa perfecta per al Govern de la Generalitat si només ens remetem a culpabilitzar la Direcció de la fàbrica. El Conseller Felip Puig, en ser interpel·lat per una rossellonesa al Parlament, va fugir d'estudi sabent que per molt matussera que hagi estat la gestió de l'empresa, no pot ser tan nefasta quan des que va començar la crisi el seu aguant ha estat força estoic.

Certament fiava part dels seus beneficis a les subvencions que rebia de la cogeneració, sí, però una fàbrica de paper reciclat o de qualsevol altre producte, que a més coge-

nerava energia per diversificar la seva activitat econòmica, poc es podia pensar que el Govern del PP canviaria les regles de joc a mitja partida.

La reforma de la Llei del Sector Elèctric feta pel Govern Central va tenir lloc poc després de l'estiu, i va fer entrar en contradicció els avanços fets cap a la sostenibilitat impedit l'impuls de l'autoconsum, és a dir, vetant que els consumidors, siguin particulars o empreses, ens autogenerem i distribuïm o venem la nostra pròpia energia. Com ho fan? Amb barreres econòmiques i administratives insalvables com la prohibició, les sancions o la retirada de subvencions, que impliquen un atac a la democratització del sistema elèctric i un retrocés en la nostra sobirania energètica. A diferència de la resta d'Estats Europeus, a Espanya, estem en ple retrocés i abolició de tot allò que soni a renovable o sostenible. Amb quina finalitat? Allargar la vida útil de les centrals nuclears i el manteniment dels privilegis a les elèctriques, el sector nuclear i hidràulic. Però sobretot per assegurar el sistema de porta giratòria estigui ben lubricada per a que no els falti la feina als garants d'aquestes polítiques (Felipe González, Jose María Aznar, Elena Salgado, Miquel Roca, Narcís Serra... és a dir, CiU, PSOE i PP. Partits i càrrecs públics que han passat a treballar per les grans companyies elèctriques un cop derrotats electoralment).

La Paperera Alier SA de Rosselló també és una clara víctima de la re-

forma energètica del PP, i de tota aquesta merda si m'ho permeteu. Una víctima de les males polítiques dels nostres Governos que fan que disminueixi la demanda i les condicions laborals dels treballadors/es amb la Reforma Laboral avalada per CiU i PP a Madrid.

Per si fos poc i per a qui pensi que som molt importants per al Conseller, l'Alier és el problema número tres cents cinquanta mil (per dir algun número) de la Generalitat de Catalunya mentre el Conseller esmorza a la Índia o a Colòmbia. A la província de Lleida hem vist com en el darrer any una part molt important d'empreses han tancat les seves portes. L'any passat, davant la nostra impotència, es desmantellava Tradema al Solsonès, acomiadant 142 treballadors, i afectant 160 indirectes. Aquest any ens colpejava la notícia dels treballadors de Copirineo signant l'acord per l'extinció de 42 contractes laborals.

Concretament a Lleida s'han destruït 31.305 llocs de treball des de l'any 2008, des que es va posar en funcionament la reforma laboral al 2012. Pensem-hi bé, d'això també en té la culpa la Direcció de l'Alier de Rosselló?

Quan s'han produït nou cents vint-i-quatre EROs en una província que no arriba a 440.000 habitants el problema no el té una empresa, ni dues sinó totes, el problema d'Alier és la conseqüència d'una política d'inacció del Departament d'empresa i ocupació del Govern de

la Generalitat i del Govern de l'Estat que ens duu directament a la ruïna i al fracàs.

Davant aquesta evidència i repariment de responsabilitats n'hi ha que prefereixen refregar-se a l'espatlla del Conseller de torn i riure-li les gràcies, fer-li cas quan el Conseller els digui "no feu soroll" mentre els dona un encenall de pollastre, que generalment sol ser la promesa d'un futur inversor que no arriba mai. On són els inversors promesos per Tradema i Copirineo?

Certament les negociacions fortes seran amb la Direcció de l'Empresa però cada "palo" que aguanti sa seua vela. S'ha de lluitar a Rosselló, a la Generalitat i al Parlament, i el meu grup polític també ho fa a Madrid tot demanant responsabilitats. Si hem de patir acomiadaments, almenys fem-ho lluitant i pressionant als nostres governants fent-los treure els colors fins que s'arremanguin entre tots per salvar les nostres empreses. Tant l'empresa com els treballadors, però sobretot els ciutadans de Rosselló, hem de fer pinya, plantar cara als Governos i als poders econòmics. Perquè avui són ells, i demà seran uns altres.

Hi ha alternativa a aquesta crisi i a aquestes polítiques, encara podem plantar-nos davant la injustícia i el deute que no hem generat, davant els autèntics responsables de la crisi que no són els treballadors de l'Alier ni cap altra empresa de Lleida. Hi ha alternativa i encara som a temps de salvar l'Alier i de no tornar a caure en els mateixos errors i apostar per un nou model productiu que inclogui l'economia social i del bé comú en els seus plantejaments. Una economia justa que ens deixi viure a tots i totes en pau, llibertat i dignitat.

I sí, farem siroll perquè l'Alier no es tanca!

Hi ha alternativa i encara som a temps de salvar l'Alier i de no caure en els mateixos errors

EXPOSICIÓ D'ANTONI SIERRA UCEDA A L'HOSPITAL ARNAU DE VILANOVA, DEL 16 AL 20 DE DESEMBRE

Una pulsio de vida

David Colell
Col.laborador periodístic

El dilluns proppassat, per fi s'aixecava la boira que ens havia embolcallat durant dies, aquesta era la manera amb què el medi natural de Lleida saludava la inauguració de la mostra pictòrica d'un dels grans artistes de casa nostra, Antoni Sierra Uceda. En el marc d'una sala única que compta amb una gran aflluència de públic, la seua obra adquireix, fins i tot, una funció terapèutica gràcies a la pulsio de vitalitat, de força i alegria encomanadisses, que ens comuniquen les seues creacions. A més, aquestes poden rebre l'influx dels seus coneixements en medicina; però, també creiem que reflecteixen la passió amb què l'Antoni afronta els

seus treballs, així com la vocació pedagògica que canalitza amb el seu mestratge adreçat a escolars i persones discapacitades.

Aquest creador, enamorat de Lleida des del 1964 (amb el permís de la seua muller), ens mostra la seua visió singular de diversos paisatges urbans, des de la capital de Ponent fins a petites poblacions, passant per Barcelona o París. És precisament de França d'on procedeixen les primeres fonts d'inspiració que el van guiar en l'adquisició de la seua identitat pictòrica. Així, ben prompte, en plena adolescència, començaria a estudiar les obres d'impressionistes francesos com Manet, Courbet, Toulouse-Lautrec, per, més endavant, recalcar en el fauisme d'Henri Matisse i la pintura plana d'Henri Rousseau. Al principi de la seua carrera empraria diversos estils, des de la caricatura fins al surrealisme, però, acte seguit descobria

l'efecte calidoscòpic de les taques de colors. Uceda, doncs, ha trobat un estil personal situat entre l'abstracte i el figuratiu, que trenca el concepte clàssic o academicista de la pintura contemporània. Tanmateix, con-

tinua a la recerca de noves formes d'expressió en el món de la percepció i la gràfica.

Per consegüent és un viatger estètic que va travessant diferents èpoques estilístiques. Per conse-

güent, ha realitzat treballs amb diferents materials i pintures, collage, gouache, temperes, oli, acrílic i aquarel·la, excepcionalment.

La seua pintura de formats variables, que juga amb fons basats en els impactes entre colors càlids i freds, amb deslocalitzacions o desconstruccions dels referents paisatgístics, amb esbossos de figuració i, en alguna sèrie, amb volums màtics, sempre deixa la porta oberta a la imaginació, a l'inconscient i a la interpretació personal. Tot un festival de creativitat pren vida i ens permet observar el món des d'un altre espectre cromàtic alhora que ens fa participar en el joc d'un calidoscopi màgic, transfigurador d'escenes quotidianes, sovint grises i monòtones.

Si voleu gaudir d'una estona de gaudi estètic, saludable pel cos i la ment, no podeu deixar de visitar aquesta exposició de l'Uceda, un dels nostres artistes més reconeguts i de major projecció internacional. Tot un luxe per als sentits i l'esperit a l'abast de tothom.